

Hemlös

Signe Aurell

1918

Grubblande går han sin tunga ban
Hopplös, förtvivlad och slö
Allt har han provat, elände och gråt
Hunger och köld och snö.
Stundom han mötts av en hotande min,
Stundom av sparkar och slag,
Hånfulla blickar och hjärtlösa grin
Blivit hans vardagslag.

Intet han äger på denna jord
Aldrig han finner en hamn.
Sällan han mötts av ett trofast ord
Elle en öppen famn.
Allt vad han hoppas av jorden är
En grav i den vänliga mull
Och kanske till sist över torvan där
En smekande solstråles gull.

Du enslige vandrare, fattig och skygg.
Du mödans och olyckans son,
Din ödmjuka nacke och bugande rygg
Blott skaffat dig snäsor och hån.
De rika ha hört dina böner, ditt knot
Och stulit ditt hem och ditt bröd,
Ha slagit i bojor din hand och din fot
Och skänkt dig bekymmer och nöd.

Vad hjälper att bedja. Nej, res dig och tag
Det som ändå är endast din rätt
Då först kan det randas en ljusare dag
För arbetets son och hans ätt.
Då först skall du slippa att tyngd utav sorg
Med dödsfruset hjärta i barm
Irra och vandra kring gator och torg
Fattig och hemlös och arm.

Det stormar. Se frihetens blodröda bål
Nu lågar med flammande ljus,
Och klangen av bojornas bristande stål
Sig blandar med stormarnas brus.
Till strid mot kung orätt. Hans spira begrav,
Stick hela hans rike i brand,
Styr sedan din färd över svallande hav
Mot framtidens lyckliga land.

Det Anarkistiska Biblioteket

Signe Aurell
Hemlös
1918

Allarm 15 mars 1918

www.anarkistiskabiblioteket.se